

Swedish
61-0723M

Det Alltid Närvarande Vattnet Från
Klippan
The Ever-Present Water From The Rock

Juli 23, 1961
Jeffersonville, Indiana USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

Det Alltid Närvarande Vattnet Från Klippan

¹ Vi är så tacksamma denna morgon för Närvaron av Herren Gud, som började de tidiga gudstjänsterna med att ge oss ett budskap att vi skall "lyssna, vara vörtnadsfulla" inför Honom, att Han har någonting att säga oss. Jag är säker på att Han vill göra det som Han har lovat. Han håller verkligen alltid Sitt Ord. Och så är vi tacksamma att vara samlade tillsammans, levande, på denna sida av Evigheten, denna morgon och i stånd till att kunna tillbedja Herren igen, och kunna samlas tillsammans och höra från Honom.

Det är orsaken till att vi kommer tillsammans, det är just av den orsaken.

² Jag stormade liksom in oväntat, idag, hos broder Neville, på grund av en speciell dröm jag hade. Jag tror på drömmar. Jag tror att Gud handlar med folk genom drömmar. Och jag hade en mycket ovanlig dröm - i förrgår natt. Det var så att jag kom gående längs ena sidan av ett berg, en särskild sida av berget, och jag var på väg till en matplats, där jag skulle äta middag. Och jag lade märke till, när jag kom närmare platsen, att de spelade musik, en orkester spelade musik, med fioler, och underhöll folket medan de åt. Och det var någonting med det som jag inte tyckte om, så jag gick bara förbi det. Och jag mötte någon som kom uppför berget. Och jag tittade, och många människor höll på att komma upp för berget till denna matplats. Men jag gick på något sätt bort ifrån dem, jag vände mig åt höger, eller, åt vänster.

³ Och på något sätt, nere i dalen, kunde jag se Tabernaklet. Jag hörde någons röst säga: "Möt broder Branham vid en viss korsning, han kommer nerför kullen däruppe. Och säg så-och-så till honom." Och jag skyndade mig för att komma till denna korsning.

⁴ Och när personen kom upp var det broder Neville, som hade sin bruna kostym på sig, han såg ut precis som han ser ut där han sitter nu denna förmiddag. Och han sade: "Broder Branham, om du kommer att vara i stan, så skulle det vara bra om du kom ner, för broder Hank..." Den ende broder Hank jag känner är broder Henry Carlson, vi kallar honom Hank. Han sade: "Han skulle kunna tycka att det var underligt att du inte besökte Tabernaklet mera, om du kommer att vara runtomkring stan några dagar." Så vaknade jag.

⁵ Och då kände jag mig lite underlig. Jag ville inte blanda mig in vid den tidpunkten under veckan, så jag frågade broder Neville om han hade något speciellt för denna morgon, för församlingen. Så han var älskvärd, som alltid,

och sade: "Kom ner." Så vi kom. Jag ringde upp honom sent igår eftermiddag och kom nu på förmiddagen, oväntat för oss allihop.

⁶ Nu tror jag att det skulle vara bra att jag först förklarar några saker för er. Jag är antagligen en mycket underlig person för många. Och jag är lite underlig för mig själv också. För jag försöker följa den Helige Andes ledning så nära jag kan. Och det gör oss underliga. Vi gör saker så att vi verkligen sitter ner och undrar ibland: "Varför gjorde jag något sådant? Varför gjorde jag någonsin något sådant?" Och just då kunde du tänka att du har gjort exakt vad du inte borde ha gjort. Men om du bara vill ha tålmod, och ha tro, och du är säker på att Gud har lett dig till att göra det, så kommer du att finna att det utvecklar sig precis rätt. Förstår ni? Många gånger märker vi detta. Och jag vet att broder Neville har funnit det många gånger. Och ledare och andliga människor inser detta.

⁷ Det har funnits en tid i mitt liv då... Uppriktigt sagt, har jag aldrig känt, ända sen jag var pojke, just den ledningen att jag skulle bo i Jeffersonville. Det har alltid varit ett smolk i glädjebägaren för mig att försöka leva här. För det första passar klimatet mycket dåligt ihop med mig. För det andra tycks det vara en deprimerande ande.

⁸ Om ni går tillbaka och ser efter någonstans här, om det inte blev förstört under översvämningen, så finns det ett brev som handlar om att jag först hade blivit kallad till tjänsten, och att jag hade börjat att ge mig iväg. Och broder Georg DeArk och jag...

⁹ Och broder Graham Snellings mor och broder Hawkins, som har bensinstationen i New Albany, och många andra, mötte mig utanför en liten bönemöteslokal här. Och de sade till och med att om jag ville stanna, så skulle de strama åt barnens matransoner för att kunna bygga Tabernaklet, så att de inte skulle behöva resa med dem från plats till plats.

¹⁰ När jag hörde den lilla mamman, som hade ett litet barn som höll henne i handen, och det andra barnet på armen, säga att hon skulle vara villig att dra in på barnens matransoner för att kunna bygga en plats där de kunde vara och tillbedja, då var det lite för mycket för mig att kunna stå emot. Så broder George och jag kom tillsammans och bestämde att vi skulle stanna kvar och bygga Tabernaklet.

¹¹ Och när Tabernaklet var byggt, tycktes det alltid... Den morgonen som jag invigde Tabernaklet, kom det en vision, som är nedskriven och ligger i hörnstenen där, när den Helige Ande sade till mig: "Detta är inte ditt Tabernakel." Förstår ni? Och jag frågade var mitt Tabernakel var, och Han satte mig ner under den klarblå himlen. Och sedan sade Han: "Gör en

evangelists gärning," och så vidare, som ni vet. Det är till och med nedskrivet i böckerna.

¹² Allt detta fogas samman. Och en dag när jag höll på att slå gräset där uppe där broder Wood bor nu, och min svärmor bodde där på den tiden, då satt jag på trappan på baksidan. Det var en liten trappa i betong, som jag hade byggt åt min svärmor på det stället. Och hon var liksom vaktmästare i kyrkan på den tiden, hon tog hand om den. Och så tydligt som någon skulle kunna tala, så talade en Röst till mig och sade: "Jag kan aldrig välsigna dig, så länge du stannar kvar här. Du måste avskilja dig från ditt folk och denna plats." Det slet helt enkelt sönder mig i en veckas tid, eller mer.

¹³ Oupphörligt, hela tiden, är det Någonting som har varnat mig: "Ge dig av, ge dig av. Flytta västerut. Fortsätt västerut." Ja, jag... Det oroade mig hela tiden. Och det ser ut som om varje gång...

¹⁴ Nu var jag klar över att jag skulle flyga till Tucson den här veckan, där jag skulle hyra ett ställe och vara där i vinter, och sätta barnen i skolan, som börjar i september. Jag hade redan fått tag i ett ställe. Jag hade till och med fått en bostad. Men det är någonting som... Och om jag har gett mig iväg...

¹⁵ Det är en sak till jag skulle vilja säga. Strax innan vi byggde huset häruppe, pastorsbostaden, där den är nu, så ville jag inte bygga där. Min frus mamma var gammal. Och hon grät till och med över detta och sa: "Jag kan bara inte lämna mamma här, när jag vet att hon är så gammal och kanske inte blir omhändertagen." Jag förstod det. Jag förstår. Det är hennes mamma, och den enda mamma hon någonsin har haft, eller någonsin kommer att få. Så jag förstår det. Så jag bad till Herren och sa: "Herre, när det är så att jag inte tycker om den här platsen, så gör mig tillfreds. Jag skall gå vart Du än vill att jag ska gå, från vilken plats som helst. Men jag vill inte göra min fru ledsen och ta henne härifrån till ett främmande land, där hon inte känner någon. Och sedan är jag borta hela tiden ändå. Gör mig bara tillfreds med att vara här med henne."

¹⁶ Och nu, när hennes mor har tagits bort, och hon har gått in i Härligheten, så kommer uppmaningen igen att dra vidare. Jag vet inte vad jag ska göra.

¹⁷ Och sedan, häromdagen, när den här läran som bröderna hade börjat sprida ut, då stod jag i talarstolen sist jag var här och berättade för er att jag inte skulle vara ute på fältet, så länge det pågick. Så klarade bröderna på ett nådefullt sätt upp allt det där. Det är uppklarat alltihop. Inom tjugofyra timmar var det över alltihop.

¹⁸ Det öppnar fältet för mig igen. Jag vet inte vad jag ska göra. Jag vet inte åt vilket håll jag ska vända mig. Jag har bett Herren om en vision. Jag har bett Honom säga till mig vad jag ska göra. Men Han låter mig bara sitta.

¹⁹ Igår kväll, när jag hade fått iväg alla barnen, min fru och allt bort ifrån huset, så överlämnade jag mig till Herren Gud. Och jag sade till Herren Gud: "Om Du vill välsigna mig på den väg jag går, så vill jag tjäna Dig. Men Du måste visa mig vart jag ska gå, och hur jag ska gå, och vad jag ska göra." Så jag överlämnade mig själv till Gud.

Med tjänsten och alltihop överlämnade jag det till Herren. Och jag sade: "Var Du än öppnar, vad Du än gör, så kommer jag att gå på den vägen. Tills Du gör en väg, så kommer jag bara att fortsätta vidare som jag är, tills Du gör en väg." Och jag bad Honom att göra det så klart att jag då inte skulle bli bedragen, för jag tror verkligen att vi är precis vid en korsväg, där något ska hända.

²⁰ Jag hörde att det blev profeterat genom broder Neville i förmiddags, eller han förde fram det, där jag visste att det hade blivit profeterat, och han hänvisade till det. Därför har jag bett för er alla, och jag behöver att ni alla ber för mig, så att den Helige Ande leder mig precis exakt vart jag skall gå, vad jag skall göra, så att jag inte gör något misstag.

²¹ Ni förstår, många gånger tror folk att det är så med en profetisk gåva att Gud bara säger: "Jag ska ta, upp dig här, och sätta ner dig här. Bara gå rakt över hit." Och Han säger inte allt detta till dig. Om Han gjorde det, vad hade du då för övervinnande tro? Förstår ni? Ser ni, Han låter dig stå mer ensam än någon annan. Förstår ni? Ni kan alla komma till mig och be om olika saker, och Han har ännu aldrig svikit, utan Han har gett er svaret. Det är riktigt. Ja. Men jag kan be Honom om saker för egen del, och många gånger låter Han mig bara vara, låter mig bara gå vidare och gå in i det.

²² Jag har sådant nu, som jag bara kan lösa själv, och beslut jag måste fatta. Och detta är så viktigt att jag inte kan klara av det, förrän jag är säker på att det är Han som talar till mig. Han vill inte ge mig en vision. Han låter mig bara vara. Så jag sitter bara som ett föräldralöst barn denna förmiddag, och jag vet inte åt vilket håll jag ska vända mig. Så jag har överlämnat det åt Herren.

²³ Jag kände det då, när jag drömde detta, som om jag skulle komma tillbaka hit till Tabernaklet att hjälpa broder Neville, tills något annat dök upp längs vägen. Så jag kommer att hålla på.

²⁴ Jag frågade broder Neville för en liten stund sedan: "Hur går det med församlingen?" Och han svarade: "Bra."

²⁵ Och så hör jag att ni fortfarande har andliga gåvor och sådant ibland er, som är i verksamhet, profetiska gåvor, tungotal och att tyda tungotal, som vi just

²³⁵ Välsigna vår broder Neville och hans fru, hans familj, vår lilla församling, våra förtroendevalda, våra diakoner, medlemmarna och Din Kropp överallt. Var med oss, Fader. Vi överlämnar detta i Dina händer, i Jesu Kristi Namn.

Vi tågar till Sion,

Guds vackra stad.

Låt oss nu sjunga den för Honom, verkligen. Förstår ni?

Kom, vi som älskar Herren

och låt vår glädje bli känd.

Sjung med i sången i härlig harmoni

Sjung med i sången i härlig harmoni.

Och stå så runt tronen

Och stå så runt tronen.

Nu sjunger vi med huvudet böjt.

Vi tågar till Sion

Vackra, vackra Sion.

Vi tågar uppåt till Sion

Guds vackra stad.

Detta. Om Du ger oss Den i överflöd, skulle vi kunna missbruka Den, Herre. Men om vi finner nåd hos Dig, låt det ske.

²²⁹ Vår broder sade att någon körde emot hans bil. O, Gud, vi vet att han inte har pengar till detta, jag ber att Du ska överbevisa den här personen, eller något sådant, så att han ångrar sig att han gjorde det här och komma och säga: "Broder, jag ska ordna din bil, det var jag som gjorde det." Hjälp broder Ben och hans älskade familj.

²³⁰ Här ligger i min hand näsdukar och böneämnen från dem som har tro på Gud. Moses hade tro på Gud, och han gick genom havet. Daniel hade tro på Gud och kom ut ur lejongropen. Sadrak, Mesak och Abednego hade tro på Honom och stoppade elden. Paulus hade tro på Honom, och en dag när det var hårda möten och Paulus inte kunde nå fram till alla, tog han bara en näsduk och sade: "Jag tror att Gud är med mig." Han lade sina händer på näsdukarna och förklädena och onda andar lämnade människorna, och sjukdomar lämnade dem. Och Gud, jag har tro på samma Gud. Må det onda lämna dem. Må sjukdomar och lidande försvinna, Herre.

²³¹ Du är samme Gud som talade till mig därnere i Eldstoden, därnere vid floden. Du är Den som har Din bild hängande här bredvid mig på väggen. Du är med oss, Herre. Du är alltid närvarande, samma Eldstod. Och vi har njutit av Vattnet från Klippan varje dag, när vi förenas i Anden. Då är Du här. Vi har förtroende för Dig, Herre. Vi har tro på Dig. Vi tror att Du ska ge oss smörjelse och hjälpa oss. Inte för att förhärliga oss själva, Herre. Då skulle vi vara som Moses, när han gjorde det som var fel. Vi vill göra något för att hjälpa Dig, Herre. Det är den avsikt vi har i våra hjärtan, att hjälpa Dig, om vi kan. Visa oss, Herre, vad Du än vill att vi ska göra.

²³² Och nu, som en handling i tro, fördömer jag nu de sjukdomar som dessa näsdukar och dessa önskningar om förbön representerar. De ska lämna folket. Jag vet att Du skall göra det, Herre. Jag tror i mitt hjärta, att Du vill göra det. Hela all sjukdom ibland oss denna förmiddag.

²³³ Fräls dem som räckte upp handen, som sade att de ville komma till Klippan för att få Vatten. Gud, må de få en sådan törst idag, må det bli ett sådant "salt-liv" runtomkring dem, så att det får dem att törsta efter Kristus. Låt det ske.

²³⁴ Var med oss ikväll, Fader. O, Gud, låt mig komma fram till, genom dessa önskningar om förbön, vad det är som ligger på människornas hjärtan. Om det inte finns något som ligger på deras hjärtan, Herre, så ge mig något att predika om för deras hjärtan, Herre.

hörde för några minuter sedan. Och dessa saker uppbygger församlingen i hög grad.

²⁶ Men jag tänkte att jag ikväll kanske skulle kunna, om broder Neville... Om den Helige Ande inte leder oss till något annat, så skulle jag ikväll vilja ha... att ni alla, innan ni lämnar kyrkan nu på förmiddagen, skriver ner en fråga och lägger den här, om det är någon fråga ni tänker på, så att vi skulle kunna komma fram till vad det är församlingen tänker på. Det är ett sätt pastorer har för att komma fram till vad folket har på hjärtat. Och var och en av er som har en fråga: Skriv ner den och lägg den här. Om ni inte har något papper att skriva ner den på nu på förmiddagen, så skriv ner den ikväll, tidigt. Så jag vill ha så mycket tid som möjligt för att se över dem och ge er Skriftenliga svar.

²⁷ Och sedan, om Herren så vill, om det är Guds vilja, så kom jag med ett uttalande här för inte så länge sedan, att jag skulle vilja tala med er om de sju sista Inseglen i Uppenbarelsboken. Jag kan inte komma igenom dessa Insegel helt och hållet i år, för det sträcker sig från sjätte kapitlet i Uppenbarelsboken ända till och med nittonde kapitlet, för att komma igenom dessa Insegel. Men de första tre eller fyra kan besvaras på en kväll, ett Insegel för var kväll.

²⁸ Om vi nu förstår det, så ser vi var vi slutar i Uppenbarelsboken, där Församlingen tas upp i Härligheten. Resten handlar om judarna, inte alls om Församlingen. Det handlar om det judiska folket. Därför måste vi gå tillbaka till Uppryckelsen av Församlingen och ta... Vi ser här vad som sker under dessa Insegel och Hedningaförsamlingens tid. När Församlingen har försvunnit går det tillbaka till Israels nation, och för fram Israel från den tiden det slutade med dem, fram till modern tid och när Messias kommer, när de kommer att ta emot Messias.

²⁹ Fick ni tag i det? Församlingen blir upptagen. Gud handlade först med Församlingen, i Församlingstidsåldrarna. Vi talade om det. Sedan tas Församlingen upp i Härligheten. Sedan går den Helige Ande tillbaka och får tag i Israel som nation. Det går vidare så långt, medan Bröllopsmåltiden pågår, och så förs De tillbaka igen vid slutet av den tiden. Jag kommer att ha skrivtavlan framme, så att jag kan rita upp det och undervisa om det, när den tiden kommer. Sedan återvänder Herren med Bruden, och Israel ser henne. Och, åh, vilken tid det kommer att bli!

³⁰ Innan vi kan binda ihop det här på ett riktigt sätt, så finns det en stor Bibeltext som är en stötesten för teologerna och många lärare genom tidsåldrarna, och för folket i Kristi Församling, och för dem som kommer för att höra detta, och det är Daniels Sjuttio Veckor. Vi kan inte gå vidare in i Uppenbarelsboken förrän vi binder ihop Bruden och Israel med Daniels

Sjuttio Veckor. Och kanske, om Gud vill, så att Han skulle tala till mig i framtiden om att tala om några av dessa Sjuttio Veckor...

Nej, inte Sjuttio Veckor, utan, sju sista Inseglen. Nästa söndag ska jag försöka ta Daniels Sjuttio Veckor, nästa söndag, om Herren vill. Och det kommer sedan att öppna marken, om Han skulle leda oss så, att börja med de andra. Vi kommer att märka det då.

³¹ Broder Neville och jag kommer att samarbeta om detta och göra allt vi kan för att folket ska ha nytta av det.

³² Varje gång vi reser tillbaka, ber vi för sjuka. Vi är alltid glada för att göra det. Och jag kommer antagligen att göra det i varje möte, att be för dem om de är sjuka.

³³ Jag önskar inte att ha mer av urskilningens gåva i verksamhet. Se, vad som har hänt. Jag har försökt. Och jag vet att jag har gjort saker och ting, som är fel. Men jag har försökt att leva så nära Gud hela tiden, det är så de här visionerna kom, hur de brukade komma fram. Till och med har det varit folk som har tappat bort saker, och de har ringt upp mig, och bett mig att gå och be till Gud och fråga var de finns. Precis som när Isai (Kis) tappade bort åsninnorna och pojarna begav sig iväg för att leta reda på profeten, och han berättade för dem att åsninnorna hade gått tillbaka hem. Och så vidare på det viset, det är helt riktigt. Men det blir så mycket av det, så många människor... Inte bara här i närheten, utan det är över hela världen. Så det bara fortsätter, och gör mig så uppriven, och det håller en hela tiden på helspänn, tills det blir så att...

³⁴ Och det fick bröderna att börja med den läran att jag var Herren Jesus Kristus inkarnerad. Och vi vet att det skulle helt enkelt förstöra hela Tjänsten och föra vanära över Kristus och allt. Förstår ni? Så det var orsaken till att jag måste skaka om dem för att sätta stopp för det på en gång och låta dem veta att detta var inte av Gud, utan av djävulen. Förstår ni? Och de är bra folk. Och det visade att dessa människor är födda på nytt av Guds Ande, därför att när de hade sett Sanningen genom Skriften, så återvände de till Gud, på en gång. Så det visar att det var Satan som försökte att göra något med folket, de var alla gudfruktiga, kristna människor.

³⁵ Och det gjorde att många av dem sade till mig: "Broder Branham, vi har mer förtroende för dig nu än vi någonsin har haft."

³⁶ För vad kunde jag ha gjort med gåvan som Gud har givit mig, förstår ni det? Jag kunde ha fått nationen att falla för mina fötter. Det vi kallar en nation, folket, är inte "kosmos" här ute, kanonmaten och så vidare. Jag menar de kristna, den verkligt troende, det är gräddan av... Vi talar om folket, vi predikar

Vi tåga uppåt till Sion,

Guds vackra stad.

Kom, vi som älskar Herren,

och låt vår glädje bli känd.

Sjung med i sången i härlig harmoni,

Sjung med i sången i härlig harmoni,

Och stå så runt tronen,

Och stå så runt tronen...

Det var en fin sång. Låt oss nu lyfta våra händer.

Vi tågar till Sion,

härliga, härliga Sion!

Vi tågar uppåt till Sion,

Guds vackra stad.

Låt oss nu skaka hand med varandra medan vi sjunger.

Vi tågar till Sion,

härliga, härliga Sion.

Vi tågar uppåt till Sion,

Guds vackra stad.

²²⁴ Låt oss nu sjunga den, medan vi böjer våra huvuden, medan vi ber. Broder Teddy, bara en... (Broder Branham börjar nynna: "Vi tågar till Sion" -utg.)

²²⁵ Jag har några böneämnen och några näsdukar, och så vidare här. De kanske kommer från länderna på andra sidan havet. Billy berättade för mig att de hade ett par små skor från en liten baby i England, så här lång, den lilla är helt krympling. Så ska vi bedja för det också.

²²⁶ Och så... (Broder Ben i församlingen säger: "Broder Branham, förlåt att jag lägger mig i, men bed att de må bli uppenbarat vem som körde på vår bil i går kväll, på höger framsida. Bed att Herren uppenbarar det." -utg.) Amen, broder Ben, det vill jag göra.

²²⁷ (Broder Branham fortsätter att nynna: "Vi tågar till Sion." -utg.)

²²⁸ Medan vi marscherar, Herre, så vet vi att den slagna Klippan är mitt ibland oss, det alltid Närvarande Vattnet från Klippan går med Församlingen. O, Evige Gud, frigör i oss idag tron på denne Gud som är med oss. Jag vet att du vill det, liksom vi kan finna nåd hos Dig att Du kan lita på oss, när det gäller

²¹⁷ Hur är det med er små flickor här framme? Tror ni? Älskar ni Jesus? Ni små flickor här, älskar ni Jesus av hela ert hjärta? Gör ni det? Älskar ni Honom? Älskar du Honom, lilla vän? Ställ dig upp här och låt folket veta att du älskar Jesus. Gud välsigne dig.

²¹⁸ Låt oss nu vända oss åt det här hållet och sjunga för dessa människor, innan vi går härifrån: "Jesus älskar mig! Det vet jag. Bibeln berättar det för mig." Låt oss lyfta våra händer, när vi sjunger den nu. Låt oss sjunga den:

Jesus älskar mig, det vet jag,

för Bibeln berättar det för mig.

De små tillhör Honom. De är svaga...

²¹⁹ Medan vi nu har våra händer uppe, hur många här inne vill vara där?

Ja, Jesus älskar mig.

Ja, Jesus älskar mig.

Ja, Jesus älskar mig,

Bibeln berättar det för mig.

²²⁰ Säg nu efter mig allihop. jag tror att (Barnen vid altaret säger: "Jag tror att" -utg.) Jesus Kristus ("Jesus Kristus") är Guds Son ("är Guds Son"). Idag ("Idag") tar jag emot Honom som min personlige Frälsare ("tar jag emot Honom som min personlige Frälsare.") Från och med i dag ("Från och med i dag") vill jag älska Honom ("vill jag älska Honom") och tjäna Honom. (och tjäna Honom.) Amen. ("Amen.")

²²¹ (En broder i församlingen säger: "Broder Branham, jag har fyra barn som ligger på mitt hjärta just nu. Vill du vara snäll och be för dem? -utg.) Visst vill jag det, broder Ben.

²²² Himmelske Fader, denne man ser att andra små barn kommer till Kristus, och han ropar ut, som far, för sina egna små. Och må samme Ande som förde dessa små till altaret, må den Anden frälsa hans barn, Herre. Låt det ske. Vi ger dem till dig, Fader, i Jesu Kristi Namn.

²²³ När nu ni små vänner går tillbaka till era platser, så vill jag att alla längs raden skakar hand med dessa små barn, eller ger dem en klapp, när de går tillbaka. Gå tillbaka allihop till era platser den här vägen. Och var och en längs raden där, ni kan ge de här barnen en liten klapp. Och vi älskar er av allt vårt hjärta. Ni är alla lika mycket lemmar i Kristi kropp, som vi andra.

Vi tåga till Sion,
härliga, härliga Sion!

om "de pånyttfödda människorna". Det är det vi talar om, folket, nationen. Inte bara var och en därute, i denna smutsiga och orena värld som vi lever i, det är bara stoft från jorden som vänder tillbaka. Jag talar om pånyttfödda kristna, människor som är verkligt kristna.

³⁷ jag väntar på att någon ska hoppa på mig igen om någonting. Det var någon som kom till mig för inte så länge sen och sade: "Själva idén att Kristus spottade på marken med Sitt spott och gjorde en deg och smorde det på någons ögon." Han sade: "Så orent, smutsigt det var att Han spottade med spott från Sin mun! Så ohygieniskt det var, att spotta på jorden och göra lerkakor och lägga det över mannens ögon." Jag sade: "Men han kom tillbaka seende." Ser ni, så var det.

³⁸ Men samme person! De öppnade ett nudistläger där jag bor, ni vet, simbassängen. Och den mannen hade en biljett för alla sina barn, så att de kunde gå ner där och simma i simbassängen. Och han och hans fru går också till den simbassängen. Ursäkta mig, systrar. Men när de där kvinnorna simmar där, ett par hundra varje dag, kvinnor, allt det orena, och dessa kvinnor idag, och de plaskar runt där i vattnet, och smuts och orenhet i munnen på dem, och de sväljer det och spottar ut det. Jag önskar bara att han ska hoppa på mig.

³⁹ De sa: "Om Kristus levde idag, så skulle de ha arresterat Honom för denna ohygieniska sak."

⁴⁰ Hur är det då med detta? jag är säker på att ni får tag i vad jag menar. De går rakt ut i den där bassängen, och många av dem med sjukdomar, syfilis, gonorré och allt möjligt annat där. Och de bara spottar ut det genom munnen, och allt sådant, och plaskar omkring där på det viset. Och det är naturligtvis hygieniskt?

⁴¹ Så, åh, denna tid som vi lever i, broder, syster! Det är tid för Herrens ankomst! Och Församlingen har ett hopp, och det är Herrens Ankomst.

⁴² Jag kan inte stoppa de här sakerna. Det behövs inte heller. Bibeln har verkligen förutsagt att de skulle komma. Jag kan inte stoppa dem. Men jag vill ha min röst känd i Himmelen att jag var emot det, när tiden för Domen kommer. Jag var emot det.

⁴³ Jag tror fortfarande att den här Bibeln är Guds Ord. Då finns det ingenting annat i världen, som är emot Det, som någonsin kan stoppa Det. Utan den här Bibeln här, det är Sanningen, det här är Guds Ord. Så låt oss bara reva våra segel och kasta ankare en stund - vid den fridfulla stranden i Vilans Hamn. Och vi kan segla iväg imorgon någonstans, men låt oss bara kasta ut ankaret nu och lyssna till vår Himmelske Faders Röst, när Han vill tala till oss genom sitt Ord idag, vi förtröstar på det.

⁴⁴ Och ikväll får ni vara klara med alla små frågor ni har. Det får inte vara något som skadar någon annan. Om ni gör det, så vill jag inte ens svara på den frågan. Men om det är någonting som t.ex... "Om jag gör så här, säger Gud att vi bör göra så"? Ni förstår, någon liten fråga som ni har på hjärtat. Eller: "Vi har gåvor som är i verksamhet bland oss, broder Branham, ska vi låta dem fungera på det här viset eller så här? Eller - vad ska vi göra?" Någonting som jag kan svara på utifrån Skriften. Skriv ner någonting! Jag blir glad över det. Och om det inte finns några frågor, då tar jag bara något ämne och predikar för er ikväll, om Herren vill.

⁴⁵ Förra söndagen skulle jag gå till broder Cauble. Och så hörde jag klockan från kyrkan här som ringde, och då gick jag fram och tillbaka i trädgården. Jag kunde inte stå emot det. Det var alltihop. Jag hörde er, jag måste helt enkelt komma hit.

⁴⁶ Så låt oss nu bara böja våra huvuden och tala till var Skapare och be till Honom. Är det någon som har något särskilt att be om? Bara räck upp handen och säg: "Jag..." Gör det bara känt. Gud vet vad som ligger på ditt hjärta. Bara koncentrera dig på det du ber om.

⁴⁷ Du allra heligaste Gud, som har skapat Himlarna och jorden genom Ordet från Din mun, genom tankar från Ditt Sinne. Vi kommer inför Dig genom Jesus Kristus, vår Herre, för att tacka Dig för allt vad Du har gjort för oss. Och vi är så tacksamma mot Dig, Herre, denna förmiddag, för att vi vet var vi står, för att veta vilken position vi befinner oss i denna förmiddag, och tidens historia och den framtid som kommer. Vi vet idag att genom Guds nåd har vi blivit tvättade i Golgata blod så att vi är förberedda, med tro i våra hjärtan, att möta Honom, om Han skulle komma idag. Vi skulle säga: "Ja, kom, Herre Jesus."

⁴⁸ Och vi ser hur synden hopar sig, så att det ser ut som om världen vacklar under syndens tryck. Detta drickande och spelande och festande och denna nakenhet och, åh, Gud, smutsen och orenheten hos människorna. Om de bara kunde inse detta, Herre! Dessa människor som klär sig så där i dessa trånga, ogudaktiga kläder och går ut så på gatan, inser de att de inte är någonting annat än mask och stoft, och att maskarna kanske om någon vecka kommer att äta av den kropp som de förhärsliga så? Inser de att maskarna kommer att äta upp den? Och deras själ kommer att vara borta i en evighet utan Gud, utan Kristus, utan hopp, och sjunka i djup förtvivlan, för att helt enkelt bli tillintetgjorda vid Hans tillkommelse. O, Gud, ge oss varnande röster, så att vi kan varna varje själ för denna fara som de är på väg mot.

⁴⁹ Var med oss idag. Ge oss "ord av visdom" som Salomo en gång sade i Predikaren, så att vi kan bli "visa byggmästare" så att vi kan vara Herdar för

och skall aldrig mer flacka omkring.

Öppna dina kärleksarmar,

Herre, nu kommer jag hem.

²¹² Låt oss böja våra huvuden ett ögonblick i bön för dessa små barn.

²¹³ Himmelske Fader, om det blir en morgondag, om Jesus dröjer ytterligare tio eller femton år, så kommer det att bli dessa pojkar och flickor som kommer att föra detta Budskap vidare till nästa generation. Herre, jag tvivlar inte i mitt hjärta på att de kommer att minnas hur de kom fram till altaret, så länge de lever. Och de är små juveler, Herre. Deras unga och känsliga små hjärtan kände hur de blev dömda denna förmiddag. De har inte ens hört hela Budskapet, de kom bara ut från rummet, där de hörde syster Arnold tala, och så kom de fram runt altaret här och gav sina små liv till Dig.

²¹⁴ Fader, nu har jag just kommit igenom att tala om att den Helige Ande bor i oss. Och denne Helige Ande, tron, tillsammans med denne Ande, gör alltsammans. Och jag tror att just i denna stund förlåter Du varje synd som de har begått. Och jag beder Dig, med all tro som finns i mitt hjärta, att Du vill bevara deras unga liv, medan de vandrar på vägen. Må de aldrig vika av från Vägen.

²¹⁵ Det här är verkligen underligt. Den Helige Ande sade i morse att vi skulle få se något underligt." Gud, om Du har slutat att handla med andra, så ta små barn. Denna förmiddag var det inte en enda vuxen med, när vi bjöd in till altaret, men en hel grupp med barn kom fram. Ändå var det ett stort Budskap som var svårt att förstå, även för vuxna, men barnen uppfångade Anden i Det. Vi tackar Dig för dem, Fader. Som Din tjänare, ger jag dem till Dig, som troféer från detta möte, att de skall komma ihåg att det alltid Närvarande Livets Vatten kommer att flyta fram nära dem, så länge de lever. Må de ha tro på just det som hände, att Gud drog dem upp från deras sittplatser och sände fram dem hit, må de ha tro på denne Gud så länge de lever. Må deras små andar bli förda till Dig den dagen de dör, och föras tillbaka till deras kroppar på uppståndelsens dag. De är Dina, Fader. Vi ger dem till Dig, i Jesu Namn.

²¹⁶ Medan vi nu har våra huvuden böjda, tänker jag ställa en fråga till alla dessa små barn vid altaret som tror att Jesus är er Frälsare och Den som sade till er, när ni satt därnere i församlingen, att komma fram hit och böja knä runt altaret här. Tror ni att Jesus älskar er och förlåter er era synder? Jag vill att ni alla ska ställa er upp och titta bakåt över församlingen. På så sätt kan ni berätta att ni tror att Jesus frälste er. Ställ er nu upp, det är riktigt, och se bakåt mot församlingen. Alla ni små pojkar och flickor som älskar Jesus, stå upp och se bakåt över församlingen där, var och en.

Öppna Dina kärleksarmar,
Nu, Herre, kommer jag hem.

²⁰⁵ (Broder Branham fortsätter att nynna: "Herre, jag kommer hem." -utg.)

²⁰⁶ Tre små pojkar skyndade sig just nu fram till altaret, med tårar i ögonen och böjde knä vid altaret. Naturligtvis är de förlåtna. De var förlåtna innan de ens hade lämnat sina platser, när de bestämde sig. De bara kom fram och böjde knä här för att låta folk veta på vilken sida de står denna förmiddag.

²⁰⁷ Jag skulle tro att det kan finnas några äldre människor som skulle vilja göra detta, som skulle vilja falla på knä och säga: "Herre, jag har vandrat långt borta från stigen. Jag har haft så mycket tvivel, och ibland har jag vandrat bort och kommit ut i synd. Nu vill jag komma tillbaka innan det är för sent. Gud, jag vill komma. Jag skulle verkligen vilja komma och böja knä. Amen.

²⁰⁸ Nu kom Arthur Beams tre små flickor, ungefär lika stora, fram hit och böjde knä.

²⁰⁹ Nu kommer en liten flicka fram, som just har fått en ny liten bror. Jag talade om det häromdagen. Fru Wood kom till mig och berättade för mig att den här systemen skulle åka till sjukhuset för att få en baby. Den Helige Ande sade: "Gå och berätta för dem att det kommer att bli en pojke." När den var född, var det en liten pojke.

²¹⁰ Det ser ut som om det är barnen, barnen från syster Arnolds lilla klass som kommer fram denna förmiddag och överläter sina liv. Hela altaret till höger om mig är fyllt av små barn. Det skulle vara fint om vi kunde sjunga en sång för dem som är vid altaret, och för de andra, de vuxna, eller hur?

Nu, Herre, kommer jag hem.

²¹¹ (Broder Branham talar till barnen vid altaret, medan man under tiden sjunger: "Herre, jag kommer hem." -utg.)

Jag kommer hem, jag kommer hem,

och skall aldrig mer flacka omkring.

Öppna Dina kärleksarmar,

Herre, jag kommer hem.

Jag är trött på synd och att irra omkring,

Herre. Nu kommer jag hem.

Jag skall förtrösta på Din kärlek,

tro på Ditt Ord, Nu kommer jag hem.

Jag kommer hem, jag kommer hem,

denna församling. Och vi ber, Herre, att när vi söker efter ord att säga, att dessa skulle vara mästerstycken som kan träffa de hjärtan som är i sådant behov av det denna förmiddag.

⁵⁰ Vi har inte samlats under det här heta taket idag för att folk ska se oss, utan vi har kommit hit därför att vi älskar Dig, och därför att vi önskar få höra från Dig. Du är vår Älskare som vi älskar, och vi önskar att få höra Ord från Dig. Vi är tacksamma över vad vi redan har fått höra. Det kommer att stanna kvar länge hos oss. Ge oss nu den portion som Du har för oss idag, när vi nu fortsätter att vänta på Dig. Vi ber om detta i Jesu Namn och för Hans skull. Amen.

⁵¹ Nu är det... (En syster talar i tungor. En broder ger en uttydning. -utg.)

⁵² Vi är så tacksamma för dessa upphöjelser från Anden, de talar om för oss och påminner oss om att vara uppmärksamma på de Ord som den Helige Ande kanske tänker tala till oss idag. Och vi vet inte vad Han har i beredskap för oss, men vi är säkra på att det måste vara någonting som Han tänker föra fram. Kanske är det en fråga som vi har i tankarna, som Han kommer att tala om. Han kanske talar om den genom Budskapet denna förmiddag. Han kanske talar om den ikväll vid gudstjänsten. Det ser ut som att Han, någon gång under dagens lopp, försöker att göra någon uppmärksam på att få tag i Orden.

⁵³ Låt oss nu gå till det skrivna Ordet och slå upp i Andra Mosebok för denna söndags predikan.

⁵⁴ Ska ni ha dop-gudstjänst? (Broder Neville säger: "Nej, inte förrän klockan sex i kväll." -utg.) Nej. Dop gudstjänsten är ikväll klockan sex.

⁵⁵ Låt oss gå till det 17:e kapitlet i Andra Mosebok och börja med den 5:e versen, tror jag det är, 5:e och 6:e versen i 17:e kapitlet i Andra Mosebok.

5. Herren svarade Mose: "Gå framför folket, och tag med dig några av de äldste i Israel. Och tag i din hand staven med vilken du slog Nilfloden, och begiv dig åstad.

6. Se, jag vill stå där framför dig på Horebs klippa, och du skall slå på klippan, och vattnet skall då komma ut ur den, så att folket får dricka." Och Mose gjorde så inför de äldste i Israel.

⁵⁶ Om jag nu kallar detta för en liten text för söndagens predikan, så vill jag ta detta som ämne för denna för middagspredikan: "Det Alltid Närvarande Vattnet från Klippan."

⁵⁷ Vi vet att Israel alltid har varit ett historiskt exempel på församlingen. Därför att Israel var Guds folk tills de kom ut ur Egypten, och sedan var de Guds församling, därför att de var avskilda från resten av världen.

⁵⁸ Och när vi är avskilda från resten av världen, då blir vi församlingen. Men så länge vi är intrasslade med resten av världen, då är vi inte i församlingen. Nu hoppas jag att detta sjunker riktigt djupt ned och når fram.

Förstår ni, vi är inte församlingen förrän vi är avskilda från världen. Att vi avskiljer oss, kommer ut från det orena hos folk, inte har med dem att göra, och inte tar del av deras synder. Gå inte i ok med de otroende, utan skilj er från de ting som är i världen.

⁵⁹ Och när Israel var i Egypten, så var de Guds folk. Sedan när de kallades ut, under uttåget, när de kom ut därifrån, då kallades de församlingen, för det var då de skilde sig från resten av världen.

⁶⁰ Själva ordet församling (eng. "church", kyrka -övers. anm.) betyder "utkallad", "Exodus", "att komma ut." Var och en av oss kristna har haft ett uttåg (exodus) i våra liv. Vi hade en tid när vi kallades ut från dem vi hade gemenskap med, vi blev utkallade från dem vi umgicks med en gång, och blev ett annorlunda folk, för att gå tillsammans med ett annorlunda folk, som handlade på ett annorlunda sätt och talade på ett annorlunda sätt. Det var ett uttåg i våra liv.

⁶¹ Det var ett mycket fint exempel som Israel gav oss, när Gud kallade ut dem. De hade ett uttåg, och kom ut från folken i världen och blev en avskild nation för Gud, ett underligt folk. De vandrade i nådastolens skugga. De levde och vandrade med den mäktiga Eldstoden. Och Gud förde dem från Egypten till det land som Han hade lovat.

⁶² Och under denna utvandring fick de en andlig ledare, en ledare, det var Moses, en stor, smord profet, han var en mäktig man. Han var en gudfruktig man, han föddes som en gudfruktig man. Gud kallade honom från moderlivet, ja, till och med före den tiden. Gud utvalde honom förrän världens grund blev lagd till att vara en ledare för den generationen, för att föra fram detta uttåg till folket.

⁶³ För en tid sedan talade jag här i Tabernaklet till de små barnen och hade en liten predikan för dem, och berättade för dem, eller gav en liten illustration av hur Jokebed bad, hon och Amram, Moses' far, om att göra någonting, när det gällde att befria folket. Och Amram såg visionen om hur Gud, eller en Ängel, stod och pekade mot norr och talade om för honom vad som skulle ske. Och lille Moses föddes. Och de fruktade inte för kungens befallningar eller för hotelserna. De visste att Gud hade Sin hand över Moses, och det avgjorde saken. Det är riktigt. Det spelade ingen roll vad kungen sade, vad den politiska världen sade, vad någon annan sade, de visste att Gud hade Sin Hand över Moses. Så de var inte rädda för att släppa iväg honom mitt ibland

överge. Kom bara ihåg det. Det alltid Närvarande Vattnet från Klippan kommer att vara med oss genom livet, och även vid Jordan.

²⁰⁰ Låt oss böja våra huvuden. (En broder i församlingen frambär ett budskap i profetia - utg.)

²⁰¹ Medan Anden rör sig ibland oss, Guds Ande rör sig ibland oss, finns det några här denna förmiddag som inte känner Kristus, och som inte är nära Klippan, som inte talar med Den, denna förmiddag? Men du vet att Den är närvarande. Se hur Den arbetar överallt, se hur Han rör Sig runt omkring, se hur Den rör Sig över folket. Det är det evigt Närvarande Vattnet. Det är frälsning. Det är den Anden som fyller deras bägare, så att de inte kan hålla sig lugna längre, någonting måste komma fram. Om du inte känner Honom, skulle du då vilja räcka upp handen och säga: "Bed för mig, broder Branham. Jag vill lära känna Honom nu. Och jag vill tala med Honom, och jag vill lära känna Honom som Hans Andes fullhet. jag vill veta att Han är alldeles vid min sida hela tiden. jag tror att Han är det. Men jag vill kunna tala med Honom. Och jag törstar och jag hungrar efter Gud. Jag vill lära känna Honom bättre."

²⁰² Gud välsigne dig. Och Gud välsigne dig. Och dig, broder. Och du där borta. Och damen där nere, ja, ja, damen. Vi ser era händer och Gud ser dem. Gud välsigne dig, unge man. Gud välsigne dig. Och dig, damen. Amen. Gud välsigne dig. Gud välsigne dig, syster. Är det någon mer nu, i detta stilla ögonblick. Gud välsigne dig därborta, unge man.

²⁰³ Tänk på det. Tänk på det, det alltid Närvarande Vattnet från Klippan, samme Ande, som då Han ropade ut där på domens dag för Honom, när Han tog vår dom. Och Guds vredes stav träffade Honom, och dina synder var inne i den staven och slog Honom, och Hans blod och vatten strömmade fram från Honom. Han sade: "Fader, i Dina händer befaller jag Min Ande." Och på Pingstdagen kom Den för att gå med oss under vår resa. Och Den är så nära nu.

²⁰⁴ Om du har gett dig iväg bort ifrån Den, långt bort från Hemmet, säg då: "Herre, jag kommer Hem." Vill du gå fram till altaret och på nytt inviga din själ till Kristus, medan vi sjunger detta? Amen.

Jag har vandrat långt bort från Gud (borta ifrån stigen).

Nu kommer jag hem.

Alltför länge har jag gått på otrons stig, (det är synd)

Herre, jag kommer hem.

Jag kommer hem, jag kommer hem,

Och skall aldrig mer flacka omkring.

¹⁹² Det var så Moses sade: "Jag ska visa dem vad jag kan göra. jag skall få fram det i alla fall." Han slog på Den, det kom inte. Han ropade igen: "Jag ska visa a vad jag kan göra!" Gud tog itu med honom för den sakens skull.

¹⁹³ Tro inte att "bara du håller dig till något samfund." Gud kommer att ta itu med dig för det. Det är exakt riktigt. Du måste komma tillbaka till det ursprungliga. Kom tillbaka.

¹⁹⁴ Tala bara till folket. (Säg inte till dem: "Kom och gå med i vår församling. Kom och läs upp var trosbekännelse.") "Du ska komma tillbaka och göra bättring och bli döpt i Jesu Kristi Namn, till dina synders förlåtelse, så ska du få den Helige Andes gåva", om ditt hjärta är rätt. Och dessa tecken skall följa dem som tror. Dessa tecken skall följa en grupp troende." Varför det? Klippan, den slagna Klippan och Dess Livs-Vatten kommer fram och frambringar samma saker som Han gjorde därborta. Den kan bara inte låta bli. Så är det!

¹⁹⁵ Vi vill skryta och säga: "Vi är baptister och metodister."

¹⁹⁶ Bara tala till Klippan, Han är alltid Närvarande. Försök inte att "gå med" Den, Du kan inte "gå med" Detta, det är en sak som är säker. Du kan gå med metodisterna, du kan gå med baptisterna, du kan gå med pingstvännerna, du kan gå med anglikanerna, men du kan inte "gå med" Detta. Nej. Du måste bli fylld med Detta. Gå inte med i Detta, bli bara fylld med Det. Det är alltihop. Fylld med vad? Fylld med Kraft, fylld med Anden, fylld med Liv, fylld med glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, den Helige Andes Kraft i ditt liv, för den eviga Närvaron är där. Kom ihåg det. Jag måste sluta, för det börjar bli sent.

¹⁹⁷ Men kom ihåg att Klippan aldrig lämnade dem. Den lämnade dem aldrig. Och Kristus kommer aldrig att lämna oss. Kristus sade: "Jag skall alltid vara med er, intill världens slut." Är det riktigt? Och Klippan stannade kvar hos dem hela vägen från Horeb till Nebo. Det gjorde den. Den var fortfarande där, nere vid Jordan. O Gud, jag vill se Den vid Jordan!

¹⁹⁸ När Moses var vid Jordan, så var Klippan med honom hela vägen igenom. Och han stod däruppe och såg ned på en grupp människor, som hade avfallit och gått bort från Gud. Hans hjärta längtade efter dem. Och han såg ut över Jordan. Där stod han vid Jordan. Nu talar jag om det andliga Jordan. Och där stod han, och döden närmade sig. Men han såg sig om, och där vid hans sida låg Klippan. Han steg bara över på Klippan, och Änglarna kom och bar honom bort.

¹⁹⁹ "Jag skall aldrig lämna dig eller övergiva dig." Det spelar ingen roll hur svåra tiderna blir, hur gamla vi blir, vilken sorts död vi dör, kom ihåg att Klippan kommer att vara där vid Jordan. Den kommer aldrig att lämna eller

krokodilerna, som redan var feta av små hebreer-barn, som hade kastats ut till krokodilerna. Ändå satte de Moses i en liten ark och sände ut honom rakt ut bland krokodilerna, rakt ut ibland dem. För de fruktade inte för någonting, de visste att Gud hade Sin Hand över Moses.

⁶⁴ Om vi nu bara kunde veta samma sak, att det är Gud som har sänt vår store Ledare, den Helige Ande. Och Han är vår Ledare. Och det spelar ingen roll vad världen säger, och hur mycket de skrattar åt er, och gör sig lustiga över er, vi följer vår Ledare! Gud sände den Helige Ande att vara vår Ledare. Förstår ni? "En liten tid och världen ser Mig inte mer. Men ni skall se Mig, för jag skall vara med er, ja, i er, till världens slut." Så vår store Ledare är med oss, den Helige Ande. Nu måste vi följa denne Ledare och göra just det som Han säger att vi ska göra. Och denne Ledare kommer aldrig att ta oss bort från vägen, Han kommer att hålla oss precis på Skriftens väg hela tiden. Men Han kommer aldrig att gå över till ena sidan efter någonting, och till den här sidan efter något. Han kommer att stanna kvar precis mitt på Skriftens väg.

⁶⁵ Och Moses hade en kurs som han skulle leda Israel efter, han skulle följa den rakt genom Röda havet, rakt över Jordan, rakt in i det utlovade landet, rakt genom öknen. Det var inte Mose som kom ur kursen. Det var inte Gud som var på fel väg. Det var folket som gick sin egen väg, det var det som orsakade problemen. Så låt oss tänka på detta nu.

⁶⁶ Moses, som smord ledare. Till sist, när han hade visat folket, genom tecken och under, som Gud allena kan göra, visade han dessa tecken och under inför de äldste i Israel, och inför Israel, tills de var övertygade om att denne Moses var den smorde som skulle ta dem ut ur detta land, till det goda land som de hade blivit lovade. När de sedan hade sett dessa stora ting som Moses gjorde i Guds Namn, så var de villiga att följa honom. Och han tog dem ut, och ledde dem genom Röda havet, de gick över, de gick på torra land. Och de kom in i ökenvandringen som betyder provningens tid.

⁶⁷ När en människa tar emot Kristus som sin Frälsare, får alla veta det. Men innan denna människa kan komma fram till dopet i den Helige Ande, måste denna person först genomgå en helgelseprocess. Hon måste få en provningstid i sitt liv. Ni har haft det alltihop. Han hade denna provningstid. "Varje son som kommer till Gud, blir först agad, tuknad." Och om vi inte kan tåla tuktan, så visar det att vi inte är Guds barn, vi är oäkta barn, och inte Guds barn, står det i Bibeln. Men om vi kan tåla tuktan, eftersom vi vet att "allting samverkar till det bästa för dem som älskar Gud," då är vi Guds söner och döttrar, då beseglar Han oss med den Helige Ande intill vår återlösningsdag. Ser ni, det är den tuktan, den pressen, det är detta vi går igenom. Och Israel, som historisk förebild, måste gå igenom denna tuktan.

⁶⁸ När de var nere i Egypten, sände Gud Moses. Och han räckte ut staven, och det kom flugor och mygg på marken. Han räckte ut den mot solen, och den gick ner. Han räckte ut den över vattnet, och det förvandlades till blod. Israel var därborta i Gosen, och de hade en härlig tid. Solen gick aldrig ner, plågorna drabbade dem aldrig. De hade bara en härlig tid!

⁶⁹ Precis som ni hade i början, när ni blev frälsta! Allting, fåglarna sjöng på ett nytt sätt, och alla var underbara. Åh, vad allting var fint i början, när du blev frälst! Sedan kom prövningens tid, tuktan, helgelsens tid, att helga er från de ting som är av världen, "att lägga av det som är till hinder, som så lätt omsnärjer er". Ni män måste sluta att röka, sluta att dricka, sluta att gå till biljardsalongen, och att sitta uppe hela natten och spela kort. Allt detta måste ni helga er ifrån genom tron på Jesu Kristi Blod. Helga er! Ni kvinnor måste låta ert hår växa, ha längre kläder, och uppföra er på ett annat sätt än ni gjorde tidigare. Helgelsens tid! Många gånger är det någon som sätter sig upp, och går tillbaka. Det är inte Guds barn. Ett Guds barn ser rakt mot Golgata, och vet att det är för hans bästa.

⁷⁰ Så det var under den tids-processen som det stora avfallet kom i Israel. Under denna stora tid, då de blev pressade, började folket avfalla från den ena sidan till den andra. Så började de knorra: "Vi önskar att vi var tillbaka i Egypten. Vår själ är trött på det här lätta brödet." Med andra ord, om jag skulle ta det historiskt, så var det så de sa.

⁷¹ Nu, i våra dagar, så skulle det bli: "Åh, bönemöte varje onsdagskväll! Varje söndag tillbaka till kyrkan. Vad är det vi får höra? Samma sak, predikanten står upp och predikar, sånger, och sedan går vi tillbaka." Ser ni, då går ni bara dit som en plikt. Du är inte där för att tillbedja. Den som går för att tillbedja, går dit för att göra det, för att uttrycka sig inför Gud, för att prisa Gud för Hans godhet, han håller fast vid varje Ord.

⁷² Precis som i ett kärleksförhållande. Om du skulle ha gått ut med en flicka, när du var ung, eller med en pojke, därför att du visste att det var en plikt: "Mamma vill att jag går ut med den här pojken, men jag kan bara inte tåla honom." Då fick du inte ut någonting av att han kom för att träffa dig. Eller om det är samma sak för pojken, när det gäller flickan, eller för flickan, när det gäller pojken. Du går ut med henne, hon tråkar ut dig, mamma vill att du ska gå ut med henne, därför att hon är den typ av flicka som mamma tycker om. Förstår du, det tråkar ut dig, det är inget kärleksförhållande. Men du bryr dig inte om det, du vill inte ordna upp det, du vill inte gå och träffa henne. Det är förfärligt. Och när han kommer för att träffa dig, så önskar du bara att han skulle skynda sig och gå hem igen.

¹⁸⁴ Pingstväckelsen har varit att vandra omkring i öknen i omkring fyrtio eller femtio år. Kom tillbaka till Klippan! Den är inom synhåll. Här är den, nedskriven här i Ordet. Den Helige Ande är här och gör samma saker som Den alltid har gjort, så det alltid Närvarande Vattnet är här. Kom bara tillbaka till Det, kom tillbaka till det som var tidigare, till det ursprungliga. Hur var det i det ursprungliga?

¹⁸⁵ "Ja, de skakade hand med predikanten"? Nej, inte något sådant. "De blev döpta i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn"? Det förekom inte. Det fanns inte någon i Bibeln eller utanför Bibeln någonstans, förrän efter trehundra år, som någonsin blev döpt i "Faderns och Sonens och den Helige Andes namn." Det är en katolsk troslära, inte en Bibel-lära. Förstår ni?

¹⁸⁶ De hade den Helige Ande. Dessa tecken följde dem som trodde. Den kommer att göra det idag igen. Den Klippan är lika evigt levande som Den någonsin var, den slagna Klippan!

¹⁸⁷ Låt oss inte säga: "Kom nu hit och gå med i vår pingstkyrka, kom in i vår pingstvärld." "Nej, kom hit och gå med baptisterna, eller metodisterna, eller presbyterianerna eller katolikerna." Vad är det? Det är att slå på Klippan igen, att försöka börja något nytt.

¹⁸⁸ Säg till dem: "Gör bättring och låt döpa er i Jesu Kristi Namn, till syndernas förlåtelse, och dessa tecken skall följa dem som tror." Nu är ni tillbaka på vägen, tillbaka till samma Vatten. Samma Vatten skall ge samma vederkvickelse. Det kommer att ge samma rening för kroppen. Det kommer att ge samma renande kraft. Det kommer att ge samma läkande kraft. Det kommer att göra samma sak som det gjorde då, om vi bara kommer tillbaka till samma Ande.

¹⁸⁹ Livet i en vinranka kommer att frambringa vindruvor. Om den gjorde det förra året, kommer den att bära samma sak i år. Det är en Guds lag. Guds lag är denna, att om det här är en vinranka, så låt den bara vara ifred, så kommer den att producera vindruvor. Du kan korsa den med något annat, men låt den vara ifred, så kommer den tillbaka med samma druvor igen.

¹⁹⁰ Så vi har korsat församlingen med pingstväns-läran, med baptism, med metodism, med presbyterianism, med anglikanism och alla andra slags -ismer. Varför låter du den inte vara ifred? Kom tillbaka till vinträdet, så kommer du att komma tillbaka till samma Kraft. Amen! Amen! Jag tycker om det.

¹⁹¹ "Börja någonting nytt." Det är samma sak vi har gjort. Vi försöker visa vår auktoritet. "Doktor Den-och-Den är grundare av den stora kyrkan Så-och-Så." Det var inte så det skulle vara.

¹⁷⁶ Kristus blev slagen en gång. Det är den ursprungliga erfarenheten. Det är det ursprungliga sättet. På Pingstdagen sade Petrus: "Gör bättring och låt alla döpa er i Jesu Kristi Namn."

¹⁷⁷ "Vi begjuter i Faderns, Sonens och den Helige Andes Namn, och ger alla sorts trosbekännelser och allt möjligt annat om Det." Det är inte underligt att vi inte kan komma någonstans, när vi kommer bort ifrån Ordet. Förstår ni?

¹⁷⁸ Gud lär oss en läxa. Det var inte meningen att Moses skulle säga: "Nu ska vi börja något nytt här, och vi ska organisera och ordna den katolska kyrkan." Det var det första de gjorde. Sedan efter en tid: "Vi ska börja något nytt utifrån det, vi ska börja med lutheranerna." Sedan kom anglikanerna, och sedan baptisterna och sedan campbelliterna, och Kristi kyrka, och antikrist, och allt möjligt annat. De började alla, den ene efter den andre att göra samfund och organisationer. Det var inte det. Ser ni vad de gör? De slår Klippan igen för att börja något nytt. Vi behöver inte någon ny lära.

¹⁷⁹ I Bibeln blev alla döpta i Jesu Kristi Namn. Var och en i Bibeln som hade fått den Helige Ande, kom på Guds sätt, exakt det sätt som Gud utförde det på i begynnelsen. De gjorde samma sak. De hade samma erfarenhet. Samma tecken följde dem. Samma gärningar följde dem. Varför? De levde vid Klippan. De fick samma Vatten.

¹⁸⁰ Anledningen till att vi idag har så många trosläror och samfund är att vi börjar på något nytt. Vi behöver ingenting nytt. Gå tillbaka!

¹⁸¹ Det var inte meningen att Moses skulle slå på klippan igen och börja med något nytt. Det var meningen att han skulle tala till dem igen om den ursprungliga Klippan. O, jag hoppas att ni får tag i det! Det var meningen att Moses skulle tala om den ursprungliga Klippan, som var slagen. Han skulle inte försöka slå Den igen, han skulle inte försöka börja något nytt, utan han skulle tala till Den gamla!

¹⁸² Gud hjälpe mig! Om jag dör som ett fattighjon i talarstolen, så tänker jag ändå tala om den ursprungliga Klippan! Jag tänker tala om den ursprungliga erfarenheten. Jag tänker tala om de ursprungliga Skriftställerna som gav dem dopet i den Helige Ande: "Gör bättring och låt alla döpa er i Jesu Kristi Namn till syndernas förlåtelse, så ska ni få den Helige Andes gåva." Det alltid Närvarande, flödande Vattnet från Klippan är fortfarande med oss. Det kommer att frambringa samma sak. Det kommer att frambringa visioner. Det kommer att frambringa helande. Det kommer att frambringa profetior. Det kommer att frambringa allting som de gjorde.

¹⁸³ När Israel kom tillbaka på linje med Ordet igen, och kom tillbaka på vägen, då fortsatte de mot det utlovade landet. Men det tog dem fyrtio år.

⁷³ Det är samma sak med dig, när du säger: "Varför predikar han så länge? Vad är det med allt det här?" Ser du, du är inte förälskad.

⁷⁴ Men när du verkligen håller fast vid varje Ord, såsom Anden gav dig en varning denna förmiddag: "Håll fast vid varje Ord." Det kan vara det som Han har talat med dig om. Håll fast! Det är Evtig Liv, varje Guds Ord. Det är en glädje att gå till kyrkan under alla omständigheter. Vare sig det är varmt eller kallt, det spelar ingen roll, även om folket bråkar, gnäller, vad de än gör, så är det fortfarande en glädje att höra Guds Ord. Då är du kär i Kristus, du älskar att gå till kyrkan.

⁷⁵ "Ja, älskling, nu är det söndag förmiddag igen, jag antar att vi måste se till att barnen är rena och snygga, och gå dit ner. Åh, vad det är långtråkigt." Ser du, du är inte förälskad.

⁷⁶ Men om du verkligen älskar, då kan du bara inte vänta tills söndagsförmiddagen kommer, du är bara tvungen att gå dit ned tillsammans med dem. Och vi kommer dit, och att gå därifrån... Guds folk tråkar inte ut dig. De är ju bröder och systrar. Som jag brukade säga: "Ni blir som tjock och seg Sorghum-sirap en kall morgon." Den rinner inte, den bara håller ihop, tätt ihop. Det är lite grovt uttryckt, men jag försöker få er att förstå vad jag menar. Ni håller ihop. Och ju kallare det blir, ju tjockare och segare blir den. Och det är så det borde vara med oss. Ju kallare...

När de jordiska vännerna sviker,

håll dig ännu mera fast vid Honom.

⁷⁷ Och att vi älskar varandra beror inte på att vi är något, utan det är Kristus i varandra, som vi älskar. Det är den Gud som är i vårt väsen, som vi älskar. Nu älskar vi att komma tillsammans. Vi brukade sjunga den gamla sången:

Välsignat är det band,

som binder samman våra hjärtan

i kristen kärlek.

Gemenskapen i samma sinne,

liknar den som är Därovan.

Ser ni det, gemenskapen i samma sinne, liknar den Därovan.

Inför vår Faders tron,

gjuter vi ut våra brinnande böner.

Vår fruktan, vårt hopp, vårt mål är ett,

vår tröst och vår omsorg.

⁷⁸ Ser ni detta? Ja! När någon har fått en välsignelse, så är vi glada allihop över det! När någon är ledsen, så är vi ledsna tillsammans med honom. Vi vill vara tillsammans allihop. Det är så det är meningen att vi ska vara.

⁷⁹ Och det var så det var meningen att Israel skulle vara. Men det blev tungt. "Åh, det här gamla, lätta brödet, Änglabröd! Vad bryr vi oss om det här gamla, lätta brödet? Vår själ är trött på detta! Och allting är fel. Den här gamla mannen som faller ner varje natt! Vi skulle hellre vilja ha lite vitlök och purjolök i Egypten."

Ser ni, deras hjärtan var inte redo för resan.

⁸⁰ Och när en man eller kvinna börjar klaga över att gå till kyrkan, de blir så trötta av att gå till kyrkan, då är de inte redo för resan. Det är rikligt. Det är något fel någonstans.

⁸¹ Åh, när du älskar Gud och tänker på att du ska till Himmelen, och att ni alla skall dit tillsammans! Vilken gemenskap, vilken gudomlig glädje, att vila mot den Eviga Armen!

Åh, vilken välsignad frid, med min Herre så nära,

att vila mot Hans Eviga Arm.

Vi sjunger dessa sånger...

Vi delar våra gemensamma sorger,

vi bär varandras bördor,

och ofta faller det tårar av medkänsla för varandra.

När vi skiljs åt,

ger det oss smärta inom oss.

Men vi skall fortfarande vara tillsammans i hjärtat,

och vi hoppas att vi möts igen vid nästa bönemöte.

(Ja, vi är fortfarande förenade i våra hjärtan.)

⁸² Nu håller ni på att bli färdiga för resan, vi är redo att gå in i det utlovade Landet. Prövtiderna det är där den farliga marken är, öknen, prövningstiderna.

⁸³ Israel började att knorra och bråka med varandra under sin prövningstid, och de började få avsmak för brödet. Och de ville gå tillbaka till Egypten.

⁸⁴ Och sedan började de klaga på sin ledare. Och de var rädda att han ledde dem vilse, efter det att han hade visat att han var en ledare, och Gud hade bevisat att han var en ledare. "ja, kanske har vi handlat lite fanatiskt. Kanske

¹⁶⁸ Men om du har fått Pingsterfarenheten! Och pingst-Ordet kommer att frambringa en pingsterfarenhet! Följ samma saker som lärjungarna gjorde, stanna kvar där uppe, tills du blir fylld med den Helige Ande.

¹⁶⁹ Och om det du får är emot Ordet, om den ande som är i dig går emot det som Ordet säger, så är det inte den Helige Ande. Det är djävulen som efterliknar den Helige Ande. Ser ni var vi har hamnat? Några av oss talade i tungor, vi har haft skrik och rop och sådant, och så förnekat alla dessa andra saker. Vi tillät allt möjligt som inte stod i Skriften att komma in i församlingen. Var har vi hamnat idag? Vi är tillbaka i en ny öken, en uttorkad organisation. Vi organiserade, vi har förlorat vårt Vatten. Det är exakt vad pingstvännerna gjorde. När de började organisera, började de bryta sönder gemen, skåpen och säga: "Vi vill inte ha gemenskap, om den här mannen tror så där."

¹⁷⁰ Fortsätt framåt, stanna kvar hos honom tills han kommer till Sanningens Ord, kunskapen om Sanningen. Vad det än är, låt det gå ändå. Bara fortsätt. Var som bröder.

¹⁷¹ Men vi måste organisera och säga: "Ja, eftersom du inte tillhör enhetsläran (Oneness) eller två-enighets läran (Twoness) eller treenighetsläran (Threeness) eller något sådant, så vill vi inte ha någon gemenskap med dig." Vad är det vi gör, när vi handlar så? Vi för oss själva rakt tillbaka till en öken igen. Så är det!

¹⁷² Men kom ihåg att när Israel vek av från stigen, kursen mot det utlovade landet, så lämnade aldrig Klippan dem. Den stannade kvar där, och det gjorde vattnet också. Så är det också med den Helige Ande, Den stannar kvar. Vi behöver inte vandra tillbaka.

¹⁷³ Här lär oss Gud något stort. Gud lär oss en läxa här. Kristus blev slagen en gång och gav oss pingst-erfarenheten en gång för alla. När den Klippan blev slagen, behövde Den inte bli slagen igen. Den blev bara slagen en gång.

¹⁷⁴ Moses gjorde ett fel genom att slå Den den andra gången, det visade svagheten i hans tro på Försoningen. Men när Kristus blev slagen en gång, så vet vi att Han inte behöver bli slagen igen. Vad var det Moses gjorde? Moses satte upp något nytt, han försökte göra något nytt.

¹⁷⁵ Och det är så våra präster har gjort idag. De har försökt göra något nytt. "Vi ska göra oss till 'Assemblies of God' (pingstrikning i U.S.A. -övers. anm.) Vi skall göra oss till 'Guds Pingstkyrka'. Vi skall göra oss till Generalkonciliet. Vi vill göra oss själva till det och det." Det var inte det Gud gjorde. Det var inte Hans idé.

Han inte undan hålla något gott ifrån oss, om vi vandrar med Honom. Gud som går med oss! Åh!

¹⁶¹ De hade bara en sak att göra. De hade bara en sak att göra, och det var att hålla sig kvar på rätt kurs. Inte gå iväg hit, eller gå iväg dit, utan hålla kvar kursen! Församlingen har bara en sak att göra, att hålla kursen! De hade en Eldstod, som de hade för att hålla kvar kursen, genom att följa Eldstoden. Det var Den som ledde dem. Det föremål de kunde se, var Eldstoden. De hade sett Den arbeta genom Moses, och de visste att Han var ledaren.

¹⁶² Idag har vi Ordet. Vi följer Ordet. Och vi ser Ordet arbeta i de troende, och vi vet att det är så. Gud arbetar med oss, och stadfäster Ordet med åtföljande tecken! Vi stannar kvar vid Ordet. Ordet frambringar resultatet.

¹⁶³ De förblev kvar hos Moses. Därför att Moses följde Eldstoden. Och de följde med. När de började vända sig mot Moses och bråka mot Gud och mot Moses, då började de att vika av åt det ena hållet och åt det andra. Problemen dök upp. Verkligen!

¹⁶⁴ Vi förblir kvar i Ordet, och Ordet frambringar tecken. Jesus sade: "Dessa tecken skall följa dem som tror Ordet." Förbliv kvar i Ordet, och Ordet frambringar tecknen. Men vad gjorde Moses?

¹⁶⁵ De vek av, och vad gjorde de? De vek av från stigen, och de förlorade sin vattenförsörjning.

¹⁶⁶ Jag tror att det är vad församlingen har gjort idag. Den har vikit av från Skriftens stig. Den har vikit av till -ismer. Den har vikit av till små ting som den inte borde göra. Den har lagt sig till med saker och ting. Den har tagit upp sådant som den apostoliska trosbekännelsen. Var finner du den i Bibeln. De har tagit upp katekesen som de läser. De har tagit upp samfund istället för en erfarenhet. De har lagt sig till med att skaka hand istället för en erfarenhet av att bli född på nytt. De har anammat begjutning istället för vattendop. De har antagit en ond form "Fader, Son och Helige Ande", när det inte finns något sådant i Bibeln. I Bibeln står det: "I Jesu Kristi Namn!" Det finns bara en sak att göra om du vill ha samma Vatten, kom tillbaka till stigen igen. Gå tillbaka till... Han har inte gett Sig av. Han är fortfarande där. Ni tar trosbekännelser i stället för Kristus. Ni har förvillat er bort från den rätta vägen.

¹⁶⁷ Den ene säger: "Jag är metodist." Den andre säger: "Jag är baptist." Det visar att du inte är en kristen. Vi tillhör Kristus. Vi tillhör Honom. Du säger: "Vad mig beträffar, så är jag baptist." Om det är allt du är, så är du inte en av dem som hör till Kristus, du är baptist. Du säger: "Jag är pingstvän." Om du bara är pingstvän till konfessionen, så är det allt du är.

har vi allihop kommit in i något som är fel." Något sådant! De talade emot Gud, och emot Moses, Gud och Hans ledare.

⁸⁵ När vi kommer till en punkt, då vi säger: "Jag vet inte om Ordet betyder Detta eller inte. Och jag vet inte hur det är med den Helige Ande, jag är lite skeptisk mot Det. Jag känner andra som också är det." Ja, fortsatt mot Egypten då!

⁸⁶ Men om du verkligen har bestämt dig för att stanna kvar på vägen, så stanna kvar hos denne Ledare, den Helige Ande, förbliv i Ordet. Och om du blir kvar hos Anden, så kommer Den att hålla dig kvar i Ordet. Så är det! Den kommer att ta dig längs linjen, Ordets stig. Var inte rädd för Den. Den skadar ingenting. Den kommer bara att hjälpa dig, om du är skadad. Den Helige Ande kommer att hela alla skadorna.

⁸⁷ Nu finner vi att efter det att de blev så här, längs vägen, så kom de till en plats som hette Horeb. Låt oss dela upp det namnet, Horeb. Det namnet, Horeb, betyder en "torr plats" eller en "öken."

⁸⁸ Och när vi kommer utanför gemenskapen med varandra i församlingen, och ut ur gemenskapen med den Helige Ande, så för det oss till en torr plats, en öken, ingenting som är levande, allting har taggar på sig. Ser ni, en öken, ett litet stycke kaktus med taggar på. Vet ni vad det är? Det är ett dyrbart, litet, mjukt blad, som inte har fått något vatten, som har rullat ihop sig så hårt att det blivit en tagg. Och när du ser någon sådan, sa kanske det är en dyrbar själ, som hade kunnat bli vattnad på ett riktigt sätt, som hade varit ett litet, mjukt blad eller någonting. Men istället rullade det ihop sig tills det blev en tagg, som bara slår mot allting, ni vet, och finner fel. Det enda det behöver är vatten. Det är alltihop. Det behöver bara en väckelse, eller att brytas upp, en vederkvickelse från Gud. Det kommer att veckla ut sig själv, om man bara för det till vatten.

⁸⁹ De som lever på den platsen måste stå ut med förhållandena på den platsen. Och de som vill leva i den sortens atmosfär, där allting bara är slag och bråk och gräl och irritation på det viset, ja, då vill man leva i den atmosfären, det är allihop. Men vi behöver inte leva där, det är inte nödvändigt att vi stannar där.

⁹⁰ Horeb var den plats där Gud var missnöjd med folket, därför att de hade förrirrat sig till denna plats, och hade hamnat i det här läget. Och Han förde dem dit, därför att de inte ville vandra på stigen. De lämnade huvudvägen och kom in på den här sidovägen. Och detta fick Gud att göra något som var fruktansvärt. Det gjorde att Gud måste låta Moses ta domsstaven, som han hade dömt nationen med och slå på Klippan för att få fram vatten.

⁹¹ Här finns en underbar lärdom, om vi bara kan få tag i den. Och eftersom vi kom så bort från vår ursprungliga ställning, och blev bundna av världen och sådant, gjorde det att Gud tog domarna över världen och slog Sin Egen Son med detta på Golgata, för att vi skulle gå fria. Förstår ni vad jag menar?

⁹² För att leda dessa människor till vatten, sedan de hade kommit över till denna torra plats, blev den gjord till ett Golgata. Och där talade Gud till Moses och sade till honom: "Ta staven och de äldste och gå framåt, och jag skall stå på Klippan framför dig." Och denna klippa var Kristus. Och Moses tog den stav som han hade bringat dom över Israels folk med, och slog Guds domar på Klippan med samma stav. Ser ni det? Han tog folkets synder upp på denna stav, som han skulle ha slagit folket med. Istället för att slå folket, slog han Klippan. Och Klippan, genom ett verk av Gud, bringade frälsning, bringade vatten till ett försmäktande folk. Det förde liv till ett döende folk. Och det var detta Gud gjorde genom att ta Sin doms-stav och linda mina synder och dina synder runt denna stav, när den skulle ha slagit oss, men den slog Kristus. Så kom det från Honom fram vatten, vilket betyder "Ande" Den Helige Ande kom fram från Honom för att ge oss Liv. Nu har vi Evigt Liv. Den Klippan var Kristus. Nu vill vi lägga märke till detta!

⁹³ Jag har sett så många intellektuella framställningar av denna Klippa. jag såg en av de mest kritiska för inte så länge sedan, där det var ett litet klippblock som låg på toppen av en kulle. Och man antog att Moses hade slagit på detta klippblock, och Israel var därnere med en tekopp och fick något att dricka från en liten stråle som kom ut från detta klippblock. Det var bara någon persons idé om det.

⁹⁴ Men när denna Klippa förde fram Sitt vatten, så var det över två millioner människor, förutom oxar, kameler och allt annat som drack ur vattentunnor från Den. Det var en forsande ström som kom fram där!

⁹⁵ Det är så de försöker göra Kristus, den Helige Ande idag. "Det är bara lite stänk." Bara tillräckligt för att få dig att tro att det finns en Gud. Nej.

⁹⁶ Det är ett överflöd av Vatten! David sade: "Min bägare flödar över!" Det är en ström av den Helige Ande.

⁹⁷ Människor är rädda för Den. Några säger: "Jag är lite rädd för att jag kommer att göra så eller så, eller om jag råkar gå lite för djupt. jag kan visa dig någon som gick lite för långt." Men man pekar verkligen aldrig på den som inte gick långt nog. Hur är det med dessa som inte gick långt nog?

⁹⁸ Vi har haft somliga människor som har slutat i köttet och gått vilse. Och det var inte Gud utan människorna som... Därför att de inte hade något bra

som du tror. Om du kan tro, är allting möjligt. Sannerligen säger jag er, om ni säger till detta berg: 'Flytta dig', och inte tvivlar, utan tror vad ni har sagt."

¹⁵⁴ Vilken sorts människor borde vi då vara, som tror på denne store, återlösande Kristus som lever i oss, denna slagna Klippa, som aldrig lämnar församlingen? "Jag är med eder alla dagar intill världens slut." Den ständiga Närvaron av den stora framvällande ström av frälsning och Kraft som flödade fram från Golgata in i Församlingen, den levande Gudens ständiga Närvaro, den mäktiga, strömmande Klippan som blev slagen, som går med oss på vår resa.

¹⁵⁵ Israel förlorade sin tro. De kom bort från stigen. De började längta efter köttgrytorna. Om de hade förblivit kvar i tron, och trott att Gud skulle ta dem till landet, så hade det inte funnits något som hade hindrat dem. De hade redan öppnat havet, de hade slagit sina fiender med plågor, de hade slagit ner sina fiender bakom sig och hade gått över in i landet, och kunde fortfarande inte ha tro för att fortsätta vidare till löftet.

¹⁵⁶ Josua och Kaleb hade den tron! De sade. "Vi är mer än övervinnare inför allt som kan komma inför oss."

¹⁵⁷ Det är det som är problemet med församlingen. Vi kan besegra varje sjukdom. Vi har Kraften inom oss. Vi är söner och döttrar till Gud, ingenting kan stå oss emot. Det enda är att Han vill finna någon som vill tro det, som kan tro det Gud redan har gjort för dig. Inte vad vi kommer att vara, vi är det nu! Och den alltid levande Närvaron av Anden är med oss. Amen. Där har ni det.

¹⁵⁸ Det är detta jag menar, när jag talar över ämnet Det Alltid Närvarande Vattnet från Klippan den här för middagen. Det alltid närvarande Vattnet från Klippan är här just nu, detta alltid närvarande Vattnet från Klippan som blev slagen på Golgata. När den Helige Ande kom ut ifrån Honom på, Golgata, kom Den tillbaka över Församlingen på Pingstdagen, och samme Helige Ande är närvaran de denna förmiddag. Och Den har gett oss ett löfte!

¹⁵⁹ Det är orsaken till att när jag går fram inför sjuka människor, när Han befallde mig det, så tror jag det. Gud sade det! Det är så visioner sker. Gud lovade det! Gud kan inte ljuga.

¹⁶⁰ Tro det! Ni måste tro det. Det måste finnas Någonting där, som öppnar spjället, som öppnar, så att ni kan komma in i det. Det vi behöver idag är inte bön om mer Kraft. Ni har tillräckligt med Kraft för att göra en ny jord. Det ni behöver är tro för att använda den Kraften. Det ni behöver är att dirigera det livet, och leva ett så gudfruktigt liv, så att när ni ber Gud om någonting, så vet ni! Vi litar på Gud i detta. Vi vet, att om vi håller Hans befallningar, så skall

gick till graven. Och Jesus var utestängd från uppståndelsen, till dess Skriften kunde bli fullbordad. Han kunde inte komma tillbaka, för Han måste stanna i graven i tre dagar och nätter. Men när Skriften var helt fullbordad, togs denna spärr bort. Hans Ande gick ner till Hans Själv, Hans själ till Hans kropp och Han uppstod igen.

¹⁴⁹ Och när vi dör, kommer våra själar att gå under Guds altare, som jag hade privilegiet att få se i visionen för några månader sedan, som ni vet, det här som Bibeln talar om. "Vår ande går till Gud, Som gav den, och våra kroppar återvänder till jordens stoft." Men en dag, när Skriften är fullbordad, kommer vår ande att bli frisläppt från Gud, den kommer att ta upp själen, och själen till kroppen. Och den Kraft som skall resa oss upp är i oss just nu! Vi befinner oss nu på de Himmelska platserna. Vi är nu i Uppståndelsekraften.

¹⁵⁰ Om det inte fanns en lag för detta, skulle Guds söner och döttrar skapa sig en jord här ute och gå och leva ett privat liv på den. Du har Kraften i dig att göra det. Om du har en skugga av Guds Kraft i dig, så har du Kraften att göra det. Gud är allsmäktig. Förstår du vad jag menar? Kraften som är i dig kan göra det. Du skulle kunna tala en jord till existens och gå och leva på den. Halleluja! Där har ni det!

¹⁵¹ Det är den Makten som finns i Församlingen nu, men den är kontrollerad av en lag. Och den lagen är inte "att hålla en massa bud." Det är en trons lag. Jesus sade: "Allting är möjligt för den som tror." Och allt som Gud vill leda din själ till att tro, det är ditt. Gud ger dig varje plats där du genom tron kan sätta ner dina fötter. Amen! Den är din, du äger den, om du kan finna nyckeln till denna trons lag, som öppnar den för dig. Ser du vad jag menar? Den Kraften är kontrollerad av... Om du är en Guds son, en Guds dotter, så kommer Den aldrig att lämna dig. Den är med dig hela tiden. Men din tro kommer bort ifrån Den, men Den är fort

farande där. Halleluja!

¹⁵² När du blir frälst, ger Gud dig tro att resa dig upp från jordens smuts. Din tro övervinner de ting som är i världen. Vad är din tro? Din tro på den handling som Gud har gjort i dig, för att göra dig till en Guds son. Du slutar att ljuga, du slutar att stjäla, du slutar att dricka, därför att din tro reser dig upp över detta. Amen. Om du inte gör det, då har du ingen tro. "Och genom tron är du frälst, och det genom nåd."

¹⁵³ Så mycket som din tro blir förlöst, så mycket Kraft kan du ha, därför att i dig bor Kraften i Himmelen och på jorden. Gud bor i dig, och ni är Guds söner och döttrar. Amen! Där har ni det! Men det är din tro. Jesus sade: "Ske dig

ledarskap och så vidare, så kom de in på fel väg, och de blev fanatiska. Och då pekar hela världen, djävulen, på dem och säger: "Se på detta! Se på detta!"

⁹⁹ Låt mig stå denna förmiddag och peka tillbaka på dessa tiotals millioner och mer som aldrig ens började. Hur är det med dem? Se på hur de har det. Se på en man som Eichmann idag, som hade så hög utbildning! De säger: "Pingstvännerna är oetiska och okultiverade, och de är inte utbildade," och så vidare i den stilen. Se på Eichmann, en av de högst, utbildade människorna i världen. Och han förde sex millioner barn, kvinnor och män in i döden, sex millioner själar. Du vill inte peka på någon sådan.

¹⁰⁰ Men om det är någon liten man som knappt kan läsa, som kanske uttalade något namn i Bibeln fel, eller kanske sade någonting eller gjorde något som var fel, gjorde något misstag, då vill tidningarna skriva om det överallt och säga: "Man kan inte lita på dem."

¹⁰¹ Om man inte kan lita på detta, varför litar man då på utbildning, och de intellektuella och allt man har idag? Se på Adolf Hitler. Se på hjärnorna av världen idag. Se på dem. Det gamla ordspråket: "Gåsen får samma mat som gåskarlen."

¹⁰² Det du måste göra är att kunna, genom den Helige Ande, skilja på vad som är rätt och fel, och förstå vad som är rätt och fel.

¹⁰³ Nu kommer vi underfund med att detta Golgata som de hade, där strömmade livsviktigt vatten till folket fram.

¹⁰⁴ Somliga människor tror i sina hjärtan och sinnen att hela Israel drack, och sedan packade de kamelerna och selade hästarna och så vidare, och tog barnen och reste vidare någon annanstans och lämnade Klippan där, som sprutade fram. Det är fel.

¹⁰⁵ Den Klippan följde dem, och detta vatten följde dem. Jag tror att det är i Första Korintierbrevet, 10:e kapitlet, vi finner det: "Klippan som följde Israel." Vart de än gick, från och med den dagen, följde Klippan med dem, och vattnet följde dem.

¹⁰⁶ Vilken vacker förebild, och vilket vackert ankarfäste för den troende idag, som vet att den Klippan som en gång blev slagen, och det Vatten som en gång strömmade fram från Golgata, följer oss var vi än är. Åh! Det är inte så att vi ska gå tillbaka till en viss plats och säga: "Vi hade verkligen Vatten i förrgård därborta." Vi har Vatten idag, precis här, därför att den Klippan var Kristus! Och Kristus är densamme igår, idag och i evighet.

¹⁰⁷ Ser ni, den Klippan följde Israel. De följde aldrig Klippan, utan Klippan följde dem. Amen. Israel fortsatte sin färd. De hade bara en sak att göra, och

det var att hålla rätt kurs, rakt emot det utlovade landet. Och Klippan och vattnet följde dem.

...Klippan följde dem...

Det står i Första Korintierbrevet, kapitel 10.

...Klippan var Kristus.

¹⁰⁸ Gud tog domarna över folket och lade dem på Kristus, och slog Honom. Lade du märke till att det var en spricka i Klippan från den stunden? Klippan hade en spricka, där Moses slog. Och Kristus hade en spricka, där Han blev slagen, "Han blev sargad för våra överträdelsers skull, och genom Hans sår är vi helade". Från detta Liv kom Livets Vatten fram, som vi fröjdar oss så åt idag!

¹⁰⁹ För att få detta Liv, kom ihåg att Kristi Liv förblir hos Församlingen. Halleluja! Oh, om vi kunde låta våra tankar kasta ankar där i tio minuter! Kristus lämnar inte Församlingen. "Jag skall vara med er alltid, intill världens slut." Det är människorna som lämnar Kristus, inte Kristus som lämnar människorna. Människorna lämnar Det, genom sin otro. De lämnar Kristus, det är inte Kristus som lämnar människorna.

¹¹⁰ Israel lämnade strömmen, det var inte strömmen som lämnade Israel. Förstår ni? För Bibeln står tydligt fast att "Klippan och vattnet följde Israel". Följde dem! Vart de än gick, så gick Den med!

¹¹¹ Om vi hade tid nu på förmiddagen, så skulle jag vilja slå upp 1:a kapitlet i Josua, där Han säger: "Var ort som eder fot beträder har jag givit eder. Vart du än går, är Herren din Gud med dig. Frukta inte för någon. Var frimodig! Vart du än tar ett steg, så är Jag med dig precis där, var det än är." Det var Gud som gick med Josua!

¹¹² Samme Gud går med Sin Församling denna förmiddag. Låt oss dricka från denna Källa! Var du än tar ett steg, så är det där Gud kommer att vara precis med dig för att ge Vatten och ge dig Liv. "Jag skall vara med er alltid, intill tidens slut." Kristus densamme igår, idag och för evigt. Guds lagar.

¹¹³ Nu säger ni: "Hur kommer det sig då, broder Branham, att vi inte gör det vi skulle göra? Vad beror det på att våra gåvor och sådant i församlingen inte kommer fram som de ska? Hur kommer det sig att vår församling inte höjer sig till den punkt, där den borde vara?" I prövningens tid avfaller människorna, precis som Israel gjorde. De tror att Gud har lämnat dem.

¹¹⁴ Men kom ihåg att Klippan aldrig lämnade Israel. Israel lämnade Klippan, de glömde att Klippan var med dem hela tiden. Den var just där, Den gick med

sätta igång den lagen, som gör att saven åker ner i roten på trädet, och kommer tillbaka."

Han sa: "Jag har aldrig tänkt på det."

¹⁴³ Jag sa: "Om du kan komma på den Intelligensen som får saven att gå från trädgrenarna och ner i rötterna och komma tillbaka, så är det samma, Intelligens som sade till mig därborta den kvällen: 'Gå och lägg näsduken på den kvinnan'."

Han sa: "Är du den predikanten?"

Jag svarade: "Ja, det är riktigt."

¹⁴⁴ Förra året var jag där (han är borta nu), och hans änka satt på verandan och skalade äpplen, från samma träd. Broder, först tänkte de köra iväg oss, för de visste inte vilka vi var. Jag gick bort och berättade det för henne, att vi hade hans tillåtelse. Och hon berättade om det och sa: "Han bekände Kristus helt, och fullt innan han dog."

¹⁴⁵ Du ser, vad är det för en Intelligens som får trädet, som får saven, att gå ner? Det är en lag. Det är en lag som Gud har inrättat. Och den lagen är Guds lag som tar hand om saken. Amen.

¹⁴⁶ Du förstår: jag bryr mig inte om hur mycket du ropar och säger: 'Solen kommer inte att skina mer i sommar.'? Den kommer att skina ändå. Hur mycket du än kommer att säga: "Jag tänker inte låta natten komma."

Den kommer i alla fall. Därför att detta, som kallas jorden, som vi lever på, är kontrollerat av Guds lag.

¹⁴⁷ Nu vill jag fråga er något, bröder och systrar. Om vi då är födda på nytt av Guds Ande! Gud har inte små, svaga delar och stora, starka delar, Han är alltigenom Gud! Och om du har tillräckligt av Gud i dig, om det så bara är nått och jämnt en skugga, så är det tillräckligt med kraft för att göra en ny jord. Det är tillräckligt med kraft för att göra en ny måne och ett nytt system. Det är Gud, och det är starkt! Och just nu har varje troende här inne Evtigt Liv, det är Guds Ande i dig, tillräcklig Kraft för att uppresa döda, hela sjuka, sätta igång omlopp. Men, du, det är kontrollerat av en lag, den Ande som är i dig. Ni är Guds söner och döttrar. Samme Ande som du har i dig, kommer att uppresa dig på uppståndelsens dag.

¹⁴⁸ När Jesus var här på jorden, och när Han dog, steg Hans själ ner i Dödsriket: "Och Han predikade för de andar som var i fängelse, själarna i fängelse, som inte gjorde bättring under Guds långmodighet på Noas tid. Hans kropp lades i graven. Men innan Han dog, befälde Han Sin Ande i Guds händer. Hans Ande gick till Gud. Hans själ gick till Dödsriket, och Hans kropp

ofta undrat över detta. Om jag någonsin får se den här predikanten, han visste vad han talade om, då skulle jag vilja tala med honom."

¹³⁷ Broder Wood tittade bort på mig, och jag tittade bort mot honom. Där stod vi smutsiga, svettiga och lortiga, vi hade campat i skogen, och vi hade ekorrhod över hela oss. Och så sa jag: "Du menar att du skulle kunna tala med den här mannen och han skulle kunna berätta för dig hur han gjorde det där?" Han sa: "Ja, det är så jag menar." Jag svarade: "Ja, det skulle vara bra."

¹³⁸ Jag åt på ett av hans äpplen. De hade blivit gula i skalen nu på hösten, i augusti. Så jag hade det här lilla äpplet, och jag hade ätit av det. Och jag sa: "Det var ett gott äpple. Hur länge har det där trädet stått där?"

¹³⁹ "Åh," sa han, "jag planterade det där trädet för trettio eller fyrtio år sedan, eller någonting sådant."

¹⁴⁰ "Ja," sa jag, "jag skulle bara vilja fråga dig en sak. Jag ser att de här äpplena har trillat ner från trädet, och bladen håller på att falla av, och det är bara i mitten av augusti. Vi har inte ens haft någon köldperiod, vi har inte ens haft frost eller någonting, och ändå håller bladen på att falla av trädet. Hur kommer det sig?"

Han sa: "Saven har lämnat trädet."

"Åh," sa jag, "vart gick den?"

Han svarade: "Ner i rötterna."

Och jag sa: "Hur länge ska den stanna där?"

Han svarade: "Till våren."

¹⁴¹ Och jag sa: "Och sedan kommer den tillbaka upp och frambringar nya blad som ger skugga och nya äpplen att äta."

Han svarade: "Det är riktigt. Exakt rätt."

¹⁴² Jag sa: "Jag skulle vilja fråga dig en sak, Du talar om de här männen som inte vet vad de talar om. Kan du tala om för mig vad det är för Intelligens, som får saven att lämna trädet? Om den stannade kvar där under vintern skulle trädet dö. Det skulle döda trädet. Upphovet till livet finns i saven. Det skulle döda trädet. Vad är det för en Intelligens som får saven att lämna trädet och gå ner i rötterna, och stanna kvar där till våren, och sedan komma upp igen och frambringa fler äpplen?"

Jag sa: "Håll vatten i en hink och sätt ut den vid en stolpe och se om det går ner längst ner vid stolpen i augusti och komma tillbaka upp på våren."

Jag sa: "Det finns en lag av något slag. Det finns en lag i naturen. Någon Intelligens ordnade den lagen. Och inte bara det, utan samma Intelligens måste

dem precis till vägens slut. Men följde dem." Den var inte utom "tal-håll", Den var inte utom hörhåll. Den var inte utom synhåll.

¹¹⁵ Och det är inte Kristus heller. När det gäller Församlingen idag, så är Han inte så långt borta att det inte går att tala med Honom. Några av er har avfallit, och gjort det som är fel, och ni har förlorat den där glädjen, och ert Vatten har torkat ut. Han är fortfarande inte längre bort från dig än att du kan tala med Honom. Han följer dig. Han vet om varje rörelse du gör, och allting du gör. Han längtar efter att höra dig kalla in Honom på scenen.

¹¹⁶ Och denna stora pingströrelse idag - Gud väntar på att man ska kalla in Honom på scenen. Du är inte så långt bort att du inte kan tala till Honom. Fastän vi har gjort fel, och gjort sådant som vi inte skulle ha gjort, ändå är Han med oss. Kristus sade att Han skulle vara med oss.

¹¹⁷ Det står i Bibeln: "Vattnet följde Israels barn." När de blev törstiga, visste de att vattnet var nära.

¹¹⁸ Nu är dessa ting kontrollerade av lagar. Alla Guds system är uppbyggda genom lagar. Låt oss stanna upp ett ögonblick.

¹¹⁹ Låt oss ta jorden. Den vänder sig, på tjugofyra timmar gör den helt perfekt ett helt varv. Vi har aldrig, med all vår vetenskap, lyckats göra en klocka som håller tiden perfekt. Av och till går de bästa klockor de kan göra några minuter för fort eller för sakta på ett år. Men det slår aldrig fel med jorden, utan hon är där på sekunden. Det är så fullkomligt så att vetenskapsmännen idag, astronomerna, kan tala om för dig, precis exakt när solen och månen kommer att passera varandra om tjugio år, eller om femtio år. När den vänder sig i sitt tjugofyrtimmars - omlopp och den vänder sig i sin bana under en årstid, så missar den inte en sekund. Halleluja! Det är fullkomligt eftersom det går efter Guds lag.

¹²⁰ De vet exakt på minuten när tidvattnet kommer att gå ut, för de vet vilken tid månen går ner. Och Gud har satt iordning allting genom en lag. Och när månen går ner, så går tidvattnet ut tillsammans med den. Och när månen går upp, kommer tidvattnet tillsammans med den. Och de vet exakt genom samorning i tid när månen kommer att gå ner. De kan skriva in det i en almanacka årtal i förväg, och tala om för dig på minuten, när tidvattnet kommer att börja dra sig undan. Helt säkert, för det är på samma sätt som månen går ner, därför att det är fastställt av Guds lag.

¹²¹ Jag stod häromdagen vid Michigansjön. Och jag for över till övre Sjön, det här stora sjösystemet, när jag var på väg till Canada. Och jag stod där, och jag tänkte: "Hur många mil är det inte tvärs över det här stora vattnet!" Och när jag sedan hade passerat Övre Sjön, kom jag in i Michigan, och där var det ett

nästan lika stort vattensystem. Och ifrån övre Sjön till Michigansjön till Ontariosjön och till Huron, och alla dessa sjöar tillsammans. Så många billioner gånger billioner gånger billioner, oräkneliga tunnor med frisk vatten som ligger i den sjön!

¹²² Och därnere i Nevada, och i Arizona, New Mexico och Östra Kalifornien ligger milliontals tunnland av för

torkad, uppbränd mark. Den är så fruktbar att om det där vattnet någonsin kunde komma på den marken, så skulle den här nationen kunna föda världen, så att det inte blev några hungriga människor, och ändå skulle det bli överskott att kasta i havet. Det är riktigt! Milliontals tunnland där det skulle kunna växa potatis och kål och bönor och sallad och rädisor och selleri och gurka och mer därtill. Marken skulle frambringa gröda, den längtar bara efter vatten.

¹²³ Och här är vatten här uppe, och här är mark här nere. Vi kan se det, och vi vet att det skulle fungera, för vi kan undersöka vattnet och se att det är friskt, och undersöka jorden och se att den är fruktbar. Men hur vi än önskar detta, så kommer det aldrig att föra dem tillsammans. Det finns en lag, och det är tyngdlagen. Om vi skulle arbeta i enlighet med tyngdlagen, så kunde vi vattna varje bit av landet genom att ta vatten från sjöarna och bevattna det. Men vi måste arbeta i överensstämmelse med tyngdlagen. Vi kan inte önska det ut dit. Vi kan inte ropa det ut dit. Vi kan inte skrika ut det dit. Vi måste arbeta enligt tyngdlagen för att få dit det. Gud inordnar allt i en lag.

¹²⁴ Jag vet inte om jag någonsin har berättat det här för er, eller inte. Jag var nere med broder Wood för ett år sedan ungefär, och jagade ekorre. Det var lite ont om ekorrar, så vi gick till en man som bodde där för att höra var man kunde få jaga. Det var en man som hade många tunnland mark, och det var mycket skog på den marken. Men broder Wood berättade för mig: "Den mannen är en otroende, han är inte troende." Han sa att han kände honom, eller att hans far kände honom. Han skulle gå bort och fråga om vi kunde få lov att jaga.

¹²⁵ Vi körde fram till mannens hus. Och han och en annan man, båda i sjuttio-årsåldern, satt under ett äppelträd. Och herr Wood gick fram till den här mannen och sa till honom: "Kan jag få jaga lite på din mark?" Och han svarade: "Ja, det kan du få. Vad är du för en Wood? Är du Jim Woods pojke?" Han svarade: "Ja, det är jag".

¹²⁶ Han sa: "Ja, gamle Jim var ärlig och så. Du kan jaga var du vill på min mark. Jag har så många hundra tunnland, var så god. Gå ner där var du vill. Bara känn dig hemma."

¹²⁷ Jag satt i bilen, för jag tänkte att predikanten och den otroende inte skulle gå så bra ihop, om vi skulle be den otroende om en tjänst.

¹²⁸ Efter en stund sa broder Wood: "Kan jag få ta med mig min pastor, jag antar att det går bra att han kommer med."

¹²⁹ Och den här gamle mannen vände sig om med sin käpp och sa: "Wood, menar du att du säger till mig att du har sänkt dig så lågt att du måste ha en predikant med dig vart du än går?"

¹³⁰ Så, efter detta, tänkte jag att det var bäst att jag gick ur bilen. Så jag gick ur bilen och talade med den gamle gentlemannen några minuter. Och han lät mig ganska snart veta att han inte hade mycket bruk för predikanter, för han tänkte att de talade om något som de inte visste någonting om.

¹³¹ Han sa: "De bara gapar om något som de inte vet någonting om. När en man talar med mig, sa vill jag att han ska veta vad han talar om." Ja, det är klokt. Det är förståndigt. Han sa: "Om en man talar med mig, så vill jag inte att han talar om ett eller annat som han antar, som han inte vet något om. Jag vill att han ska tala om någonting, där han vet vad han talar om." Jag uppskattade det. Jag respekterade detta hos den gamle gentlemannen.

¹³² Så jag sa: "Det är klart, var och en har rätt att ha sin åsikt."

¹³³ Han sa: "Det var en predikant som kom hit till den här trakten för några år sedan och hade ett möte i Acton. Den här predikanten som var en främling här i trakten, han sa en kväll till en dam som satt där bland åhörarna: "Du har en näsduk i fickan. Och du är fru så-och-så. Och du har en sjuk syster där borta på berget. Hennes namn är så-och-så. Hon är döende av cancer i magen. Tag den här näsduken och lägg den på din syster, och säg till henne: 'SÅ SÄGER HERREN, hon ska inte dö, utan leva.'"

¹³⁴ Han sa: "Denna kvinna var en av våra vänner. Vi tog den här näsduken, eller den här mannen, till den här personen. Min fru och jag hade varit uppe hos den här kvinnan på morgonen, och vi hade väntat på den här kvinnan. Och hon var så dålig! Läkarna hade gett upp henne för länge sedan. Hon var så dålig att vi måste flytta henne i ett lakan, lyfta upp henne för att få henne på bäcken, och ta henne tillbaka. Vi måste vända henne i lakanet, hon var så dålig. En kväll kom det ett ljud därifrån, som om någon hade dött."

¹³⁵ Det var Ben därborta, som tog med sig den här, näsduken dit. Jag tror att det var du, eller hur, Ben? (Broder Ben säger: "Amen. Amen." -utg.) Det var broder Ben därborta, som tog med sig näsduken, för han körde kvinnan dit.

¹³⁶ Han sa: "Nästa morgon åt hon stekt äppelpaj. Hon arbetar inte bara med sitt eget, utan hon hjälper grannen också. Hon mådde så bra!" Han sa: "Nu har jag